

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: F. K., nar. X, státní příslušnost R. U.
doručovací adresa: X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2022, č. j. OAM-523/ZA-ZA10-P15-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítl, že mu v jeho zemi hrozí nebezpečí vězení, nátlaku ze strany policie a ublížení na zdraví. Sdělil, že na Facebooku zveřejňoval politické příspěvky, apeloval na dodržování lidských práv a demokracie v zemi. Byl donucen oholit svůj plnovous a je kvůli tomu pronásledován úřady, které si myslí, že je islamista, kvůli čemuž byl jednou zadržen i policií. Dále je pronásledován i proto, že trávil nějaký čas na Ukrajině, kde pracoval jako řidič taxíku. Odůvodnění napadeného rozhodnutí podle něj nereflexuje jeho individuální případ, je mechanické a je z něj patrná snaha nalézt důvody pro odmítnutí poskytnutí mezinárodní ochrany. Žalovaný si podle něj neopatřil potřebné informace a nezhodnotil adekvátním způsobem zprávy o situaci v zemi původu žalobce.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou, odkázal na obsah správního spisu s tím, že trvá na správnosti vydaného rozhodnutí. V průběhu vedeného správního řízení podle něj bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce byla jeho snaha o získání práce v Evropě. V žalobě podle žalovaného absentuje individualizace zdůvodnění tvrzených rizik a žaloba je pouze obecná a zmatečná; žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu účelově v době, kdy byl na území ČR, ale i EU, nelegálně. V řízení nebylo zjištěno, že by žalobce ze země prchal na základě tíživých okolností před jednáním státních orgánů, tím méně z důvodů azylově relevantních. Žalobce si vyřídil bez nejmenších potíží náležitosti k vycestování, s legálním vycestováním neměl žádné potíže, doposud žil v zemi běžným životem, opakovaně se vrátil, neměl potíže se státními orgány země, aby svou intenzitou a povahou dosahovaly úrovně azylově relevantního pronásledování. V řízení nebyly zjištěny žádné závažné a cílené represivní kroky vůči osobě žalobce ze strany státních orgánů, které by měly směřovat k jeho cílené diskriminaci z azylově relevantních důvodů. Skutkový stav byl dle jeho názoru zjištěn dostatečně.

Po provedeném řízení nevyplývalo, že by žalobce byl ve své vlasti pronásledován pro zastávání politických práv a svobod. V souvislosti s příspěvky na Facebooku žalobce nikdy neměl, a ani v současnosti nemá, jakékoliv problémy s uzbeckými státními orgány či bezpečnostními složkami, neboť je psal anonymně. Tomu odpovídá i to, že, i když píše příspěvky od roku 2018, ze země opakovaně vycestoval na Ukrajinu, a to zcela legálně s vlastním cestovním dokladem, přes oficiální hraniční přechod, tedy s plným vědomím tamních státních orgánů, aniž by mu v tom tyto jakkoliv bránily. Svou aktivitu navíc přes výslovný příslib nedoložil.

K námitce obavy z křivého obvinění a donucení k nepravdivému přiznání žalovaný uvedl, že sám žalobce vypověděl, že byl v minulosti již třikrát zadržen, nicméně žalovaný na základě vlastního popisu jednotlivých událostí a okolností žalobcem dospěl k jednoznačnému závěru, že jednání policie vůči žalobci nikdy nijak nevybočilo z mezí běžného úředního postupu, natož aby ho bylo možné označit za jakkoliv nepřiměřený zásah do jeho lidských práv či jako opatření působící psychický nátlak nebo jiné obdobné jednání, anebo jednání, které by ve svém souběhu dosahovalo intenzity pronásledování. Žalovaný

zároveň poukazuje, že žalobce nebyl během jeho údajných zadržení nikdy z ničeho oficiálně obviněn, natož aby proti jeho osobě bylo zahájeno trestní stíhání; byl pouze dotazován na některé skutečnosti a po ukončení výslechu byl vždy bez dalšího propuštěn. Minimálně v případě jeho údajného druhého zadržení navíc nelze ani hovořit, že by vůbec došlo k jeho zadržení.

Žalobce nikdy nebyl, a ani v současnosti není, ve své vlasti rovněž trestně stíhán a neuvedl ani žádné jiné skutečnosti, dokazující, že by konkrétně jemu v případě návratu do vlasti reálně hrozilo v současné době přímé a bezprostřední nebezpečí takového jednání ze strany státních orgánů země, které by ve své povaze bylo možno vyhodnotit jako vážnou újmu ve smyslu zákona o azylu.

Žalobce v řízení nesdělil žádné skutečnosti, na základě nichž by žalovaný měl učinit reálný závěr, že by měly státní orgány země původu v jeho konkrétním případě postupovat vůči jeho osobě jakkoli nestandardně či nespravedlivě, vyvodit špatné zacházení s jeho osobou, které by bylo možno vyhodnotit ve své povaze jako reálně hrozící nebezpečí mučení či nelidského či ponižujícího zacházení v případě návratu do země, či že by státní orgány měly takové případné jednání ze strany jiného subjektu či fyzické osoby s osobou žalobce přehlížet či dokonce záměrně cíleně tolerovat.

IV. Posouzení věci krajským soudem

3. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
4. Žaloba není důvodná.
5. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. V rámci něho žalobce uvedl, že je sunnitský muslim, považuje se za politického aktivistu, píše příspěvky a politické názory veřejně na Facebook. Byl zadržen, protože měl dlouhé vlasy a vousy a byl považován za islamistu. Veřejně šíří své názory o špatných zákonech, korupci a politické nesvobodě v Uzbekistánu.
6. Druhým, velmi podobným, vyjádřením žalobce je protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z tohoto protokolu lze seznat řadu, pro posouzení věci, podstatných skutečností. Předně žalobce uvedl, že opakovaně pracovníčně vycestovával z Uzbekistánu (2014 a 2015 do Ruska, 2021-2022 na Ukrajinu), v roce 2020 mu byla zamítnuta žádost o litevské vízum. Dále uvedl, že momentálně v Uzbekistánu nemá žádný problém, ale chtěl by žít v právním státě, což Uzbekistán není. Byl opakovaně zadržen a obviňován z toho, co není pravda, kvůli takovým zkušenostem se bojí vrátit.
7. K jednotlivým zadržením uvedl následující. Prvně vypověděl k zadržení po návratu z Ukrajiny po zahájení války na Ukrajině. Protože přiletěl z Ukrajiny, byl dotazován, zda je na straně Ruska nebo Ukrajiny, řekl, že nerozumí politice. Předvolávali všechny, kdo byl na Ukrajině, na teroristické oddělení. Nejdříve ho poslali oholit, pohovor trval hodinu a půl. Občanský průkaz mu vrátili. Dále hovořil o prvním zadržení, kdy zadrželi náboženskou skupinu, ke které patřil i jeho kamarád, podezírali i jeho, sdělil, že do skupiny nepatří. Byl zadržen proto, že si kamarád do knihy poznamenal jeho jméno, aby věděl, komu ji vrátit. Problémům se vyhnul tím, že odjel do Ruska. Zadrželi je kvůli vousům, na stanici žalobci řekli, že vypadá jak terorista, sepsali s ním protokol a řekli mu, že se má oholit a chovat

slušně. Třetí popisované zadržení mělo proběhnout o ramadánu, když šel na modlitbu do mešity. Bezpečnostní služba kontroluje osoby u mešity, na lavičce k němu přisedl člověk v civilu, asi policista, a vyptával se ho na názory a aktivity. V období pobytu v Uzbekistánu od 3. 3. do 4. 5. 2022 mu volala asi třikrát policie a vyptávala se ho na jeho aktivity na Ukrajině, volali takto všem, kdo v období války přijel z Ukrajiny.

8. Dále ve svém vyjádření uvedl, že neměl problémy s vycestováním z Uzbekistánu, souzen nebyl, Uzbekistán opustil legálně. V souvislosti s cestami do zahraničí měl pouze pohovor na letišti při návratu z Ukrajiny. Chce žít v Evropě, bojí se chodit na náboženské přednášky a mluvit o politice.
9. K facebookovým příspěvkům uvedl, že je publikuje pod profilem na jiné jméno, píše anonymně, přislíbil své příspěvky doložit.
10. Situaci manželky a dětí v Uzbekistánu popsal jako normální.
11. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
12. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda žalobci hrozí v současné době v zemi jeho původu pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
13. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z informací o zemi původu, a to konkrétně z Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR ze 3. 8. 2022 k Uzbekistánu „Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti – Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí“, z Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR ze 16. 5. 2022 k Uzbekistánu „Činnost policie ve vztahu k ochraně práv občanů – Činnost úřadu ombudsmana“, z informace OAMP ze 8. 3. 2022 k Uzbekistánu „Bezpečnostní a politická situace v zemi“, z informace norského Centra informací o zemích původu z 20. 12. 2019 „Uzbekistán: Změny v oblasti lidských práv“, z informace Centra informací o zemích původu a analýzu v oblasti migrace švédské Migrační rady ze 14. 12. 2020 „Uzbekistán – Migrace a návrat“.
14. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné posouzení toho, zda byl žalobce ve vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
15. Podle názoru soudu na případ žalobce toto ustanovení nedopadá. Žalobce sice sám sebe označuje za politického aktivistu, nicméně z jeho pohovoru vyplývá, že jeho politické aktivity byly omezeny publikováním příspěvků na síti Facebook. Tyto příspěvky dle svého tvrzení publikoval anonymně na profilu založeném pod jiným jménem, zároveň je ale správnímu orgánu ani soudu nedoložil. V pohovoru neuvedl, že by byl kvůli svému politickému aktivismu zadržen nebo pronásledován. Naopak je patrné, že se takovému pronásledování snažil vyhnout prostřednictvím anonymního profilu, což bylo zjevně úspěšné. Uvádí sice, že má strach, protože jeho přátelé byli zadrženi, ale z výsledku nevyplývá, že by se tak stalo kvůli politickým aktivitám, které by byly spojeny s osobou

žalobce. Naopak, oba reálně provedené výsledky policie se zjevně netýkaly politických aktivit žalobce na síti Facebook. Jiné politické aktivity žalobce neuvedl.

16. Podle soudu tak není naplněn důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu.
17. Další otázkou je, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
18. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu. Individuální příběh žalobce nezakládá soudu žádné důvody domnívat se, že by k tomu mohlo dojít.
19. Soud nijak nezpochybňuje to, že byl žalobce opakovaně zadržen a vyslýchán policií, nicméně ani jeden ze dvou jasných případů nenaplnuje znaky pronásledování žalobce. V časově prvním případě byl žalobce zadržen v souvislosti s podezřením na účast na náboženské skupině, nicméně byl propuštěn s tím, že se má oholit. Čili žalobci nevznikla fakticky žádná újma. K podezření policie došlo, jak sám žalobce uvedl, protože jeden ze zadržených měl poznamenané jeho jméno v knize, tedy nikoliv z důvodů vlastní činnosti žalobce. Druhý případ zadržení a výsledku souvisel s pobytem žalobce na Ukrajině a jeho návratem po zahájení konfliktu s Ruskou federací. Jak sám žalobce uvedl, k obdobnému výsledku byli předvoláni všichni, kdo se vrátili v dané době z Ukrajiny. Opětovně tedy jeho zadržení a výslech nijak nesouviseli s vlastní činností žalobce. Třetí případ, tedy rozhovor na lavičce před mešitou, soud za žádné zadržení nepovažuje a nepovažuje za nutné tuto událost ani hodnotit ve vztahu k naplnění azylových důvodů.
20. Skutečnost, že byl žalobce opakovaně konfrontován se svým zevnějškem, je sice politováníhodná, nicméně . z ní v žádném případě ale nelze dovozovat hrozbu stíhání žalobce ani teď, ani v budoucnu.
21. Žalobce neuvedl, že by proti němu bylo ve vlasti vedené jakékoliv trestní řízení nebo že by byl odsouzen. Naopak žalobce mohl volně cestovat a orgány jeho domovské země mu v tom nijak nebránily. Soud má proto jednoznačně za to, že žalobce nebyl a není na území Uzbekistánu pronásledován z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož je občanem.
22. Pokud jde o podklady pro vydání rozhodnutí, považuje je soud v nyní projednávané věci v kontextu azylového příběhu žalobce za zcela dostačující.
23. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně žalobce ve správním řízení žádné relevantní tvrzení nevznese. Neuváděl nic, z čeho by bylo možné dovodit, že by mu hrozil trest smrti nebo mučení či špatné zacházení nebo trest. Stejně tak netvrdil, že by mu hrozila vážná újma v souvislosti s ozbrojeným konfliktem nebo porušením mezinárodních závazků ČR. Nic takového netvrdí ani v žalobě.

V. Závěr a náklady řízení

24. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce